

عنوان مقاله:

مقایسه ناگویی خلقی و ابرازگری هیجانی در بیماران مبتلا به نارسایی عروق کرونر قلب و افراد سالم

محل انتشار:

دوماهنامه فیض، دوره 20، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

الناز مهدوی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

غلامرضا منشی - استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: پژوهش های پیشین میزان بالای ناگویی خلقی در بیماریهای پزشکی و روانشناختی و نقش شیوه های ابرازگری هیجانیدر ابعاد مختلف سلامت را گزارش کردهاند. هدف از این پژوهش بررسی مقایسه ناگویی خلقی و ابرازگری هیجانی در بیماران مبتلا بهنارسایی عروق کرونر قلب و افراد سالم می باشد. مواد و روشها: در این پژوهش علی-مقایسه ای 35 نفر بیمار مبتلا به نارسایی عروق کرونر قلب مراجعه کننده به بیمارستانهای سینا وچمران شهر اصفهان (سال 1393) و 35 نفر فرد سالم به شیوه نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و با استفاده از دو پرسشنامه ناگویی خلقی تورنتو (TAS) و ابرازگری هیجانی (EEQ) مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج: نتایج نشان دهنده تفاوت معنی دار بین ناگویی خلقی و ابرازگری هیجانی در بیماران مبتلا به نارسایی عروق کرونر قلب و افراد سالم بود ($P < 0/05$). از سه بعد ناگویی خلقی، بین دو بعد دشواری در توصیف احساسات و دشواری در شناسایی احساسات در بیماران و افراد سالم تفاوت معنی دار وجود داشت ($P < 0/05$). همچنین، از سه بعد ابرازگری هیجانی بین دو بعد ابراز هیجان مثبت و ابراز صمیمیت بین دو گروه تفاوت معنی دار مشاهده شد ($P < 0/05$). نتیجه گیری: ناگویی خلقی و ابرازگری هیجانی در درک بهتر آسیب شناسی روانی بیماران مبتلا به نارسایی عروق کرونر قلب نقشدارد. بنابراین، توجه به آن به عنوان یک عامل موثر در فرآیند درمان این بیماران ضروری به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

ناگویی خلقی، ابرازگری هیجانی، بیماری عروق کرونر قلب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/947749>

